

Spørgsmaal, som han har stillet det som en Betingelse for det sjællandske Sernbanestab at den Linie, hvorom der nu er Tale, skal lægges ved den sydlige Grænse af Holbæk formodentlig med en Sernbanestation der medens man forøvrigt benytter den sydlige Linie fra Udgangspunktet ved Roskilde udenom Ørtskølsø Fjord, og ikke til sin Helhed den sydlige Bane. Bliwer dog ikke Tale om at faa den korteste Linie er det nemlig af største Betydning at faa den lange Linie sag fort som muligt.

Formanden: Dette Spørgsmaal foreligger vel ikke til Forhandling ved denne Forespørgsel, men efter den Anledning som den høitærede Ministers Foredrag gav dertil har jeg ikke villet forhindre at det er blevet berørt.

Indenrigsministeren: Jeg havde ved at forlange den korteste Linie to Diemed dels at skaffe den kortest mulige Forbindelse ikke blot mellem Roskilde og Holbæk, men for Alt hvad den ligger Vest for Holbæk, men tillige havde jeg den Hensigt derved at ville inddrage Horns Herred i Sernbaneforbindelse med den sjællandske Bane idet en eventuel Linie til Frederiksund selvfølgelig hverken vilde være Bolborg Herred — hvor jeg det hedder — Sønder for Horns Herred eller den sydlige Del af Horns Herred til virkelig Nytte. Jeg tror nu at være medtaget til at maatte opgive det ene af disse Diemed, nemlig dette, at gjøre Linien kortere end den høit præjeterede sydlige Linie. Men det staar for mig saaledes efter Alt hvad der er passeret, at naar det kan ske uden at forlange Linien, og den længste Linie her vil ikke derved blive længere — saa har Horns Herred et Krav der ikke udenvidere kan afvises, naar der ikke foreligger nogen aldeles bestemt Grund, til at maatte forneget det. Jeg tilstaar nu, at naar man har to Sernbanelinier, som omrent løbe parallelt i Henseende til Afstanden, saa kan jeg ikke se at der er nogen Nødvendighed, eller at det skulde være fornuftigt at lægge en Bue ind imellem disse to Linier, hvorved der saabenhvert kun vil kunne skaffes en Befvemmelighed

for dem der ellers med lige saa stor Værd kunde komme enten til den nordlige eller til den sydlige af de to Linier, hvorimod, naar man fører Bue Nord om, vil man faa et Terræn, der ikke under andre Omstændigheder vil kunne skaffes den fornødne Forbindelse med Hovedstaden.

Berg: Det specielle Spørgsmaal, der er berørt, skal jeg ikke gaa ind paa. Da jeg antog, at den høitærede Formand ikke ønsker dette Spørgsmaal drøftet her, hvilket vilde være saa meget mindre rigtig — forekommer det mig — som ærede Medlemmer ikke ere forberedte paa at optage Diskussionen om dette Spørgsmaal, et Spørgsmaal, der utvilsomt ikke har ringe Betydning, og hvorom der formentlig her i Salen herfter meget delfe Meininger. Jeg tillæder derfor fuldstændig den høitærede Formands Opfordring til os om ikke at blande os videre i det specielle Spørgsmaal. Jeg vil derimod gjerne sige et Par Ord om selve Forespørgslets Indhold. Der er talt om to Strømninger i de Bevægelser, der ere førte i denne Sag, men der er ikke nærmere betegnet, hvor disse to Strømninger formodentlig egentlig havde deres Kilde. Jeg tror at disse Strømningers Kilde formodentlig ligger i selve Regjeringen. Jeg tror, at de to Strømningers egentlige Hjemsted er i Regjeringen blandt Regjeringens egne Medlemmer og at derom der er ikke havde været to Strømninger, af hvilke den ene gik over Roskilde-Holbæk til Skalundborg, og den anden med en vis Forfærlighed havde vælet ved en Bue fra Strømningen over Frederiksund til Skalundborg vilde vi maake have været for de gjentagne Forhandlinger om dette Spørgsmaal, der maake have været nødvendige, men ikke videre ophjæggelige. Det forekommer mig, at den meget ærede Indenrigsminister kunde have gjort Noget til, at dette Forhold havde været noget anderledes, og jeg skal sige min Opfattelse saaaet som muligt i den Henseende. Det forekommer mig, at den meget ærede Indenrigsminister efter at han var kommen til Rindskov og nærmere forstaaelse om, at hans Fortolkning af Garantispørgsmaalet ikke kunde holde Stif, og i den Henseende maatte høre